

להסיר מכשול מישראל

מאת הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א, מו"צ ומגיד מישרים בעיה"ק בני ברק ת"ו,
ר"מ בית המדרש פעולת צדיק ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל.

נדרשתי לגלות דעתי אודות פירצת הפאות הנכריות הנפוצות כיום. ואמנם כבר נתפרסם ברבים למאות ולאפים מה שכתבתי בזה בסוף חוברת צניעות בת-ישראל מדף נ"ב ואילך, חזר וניעור העניין עתה כשנתברר בפני זקני וגדולי ההוראה שליט"א שיש בדבר חשש גדול של תקרובת עבודה זרה.

אמנם כשאני לעצמי קטונתי מאד מלחוות דעתי הענייה, אבל איך אפשר לשתוק אחרי ראותינו שבמקום לנצל את ההזדמנות שסייעו כעת מן השמים, לבלום ולחסום כליל את עניין הפיאות, להסיר את החרפה ולהעביר המגפה מגבול ישראל, הצליחה עצת יצה"ר לחפש להן חליפין.

ועל כן שומה עלינו למחות **מתאה נמרצת**.

עלינו לומר ברורות. יש כאן **סילוף התורה**. הפאות הנכריות הן בתכלית הניגוד לרצונו יתברך שציוונו והזהירנו על כיסוי הראש כמו שנאמר בפרשת סוטה ופרע את ראש האשה. חלילה לדון ולפלפל בצדדי היתר של דבר מאוס זה. הלא נתברר לרבים מפי אנשים ונשים, שהפיאות הללו שפריצותן והוללותן הלכה והידרדרה לתחתיות בשנים האחרונות באין מעצור, הן הנה אבות הטומאה, גירוי נורא של יצר-הרע, והקב"ה שונא זמה.

הדברים פשוטים בתכלית הפשטות, אמת לאמיתה של תורה למי שלא נתעקם מוחו בבלבוליים של הבל, ונסתמו עיניו מראות נכוחה, על כן נזעק זעקה גדולה ומרה, **זאת חוקת התורה?** (בתמיהה).

איכה נהיתה הרעה הזאת, שדוקא בקרב מחנה שלומי אמוני ישראל, יהפכו בשם התורה את העבירה, לחפצא של מצוה. בעוה"ר לא פסחה גם מעלינו מדת הדין המתוחה בפגיעתם הרעה של בני ישמעאל. ועלינו לדאוג ולהאשים את עצמינו, כי בשלנו הסער הגדול הזה. נודע לי מרב חשוב שבאסון המחריד שאירע תוככי ירושלם עיקו"ת, שאוטובוס מלא וגדוש עד לאפס מקום שומרי תורה ומצוות, שנהרגו ונפצעו בו עשרות אנשים ונשים רח"ל, תהא מיתתם של קדושים וטהורים אלו כפרה על כל ישראל, הנה כשעסקו המטפלים בנפגעים, הוציאו מתוך האוטובוס גם אנשים ונשים שמחמת רוב חום האש, היו דבוקים אלו באלו, ה' ישמרנו.

לבב מי לא יזוע על זאת. עיני עיני יורדה מים. הרי לנו אות מן השמים, מדה כנגד מדה. **אוי לנו מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה**. חרב נוקמת נקם ברית. והדברים נוקבים ויורדים עד לתהום וד"ל.

אין הכשר על שום פאה. כי אין זה הכשר ברי"ש, אלא הכשל בלמ"ד, מכשול גדול ועצום. וכל פירצה שאינה מן הגדולים, אינה פירצה. לא ניתן לטהר את השרץ הזה, לא למחצה ולא לשליש ולא לרביע. אם הרבנים מתירים שרץ קטן, ציבור שדעתן קלות עליהן מתיר שרצים גדולים ואיומים, ואין מי שיוכל אז לומר הַרְף. ואחרי הראש, נגרר כל הגוף. כי כיון שקישרה את ראשה, צריכה להתאים את הכל לכך, כאשר הורה הנסיון. והקולר תלוי בצוואר המקילים, ואנחנו את נפשנו היצלנו. כל זה מלבד שההתחכמות הנואלת לעוות את כוונת התורה, היא בעצמה עוון חמור מאד, כידוע.

קריאתנו מלב דואב וזועק, לכלל בנות ישראל הכשרות והצנועות, בנות אמותינו הצדקניות שרה רבקה רחל ולאה ע"ה, לבלתי היגרר ולהתפתות אחרי תרבות אומות העולם המקולקלות שהרסו והחריבו את כל הקדושה. לזכור ולהזכיר **כי הצניעות היא יסוד היסודות של האשה**. על כל אבר ואבר שהיה הקב"ה בורא בה, היה אומר, תהי אשה צנועה, תהי צנועה.

אחיותינו היקרות. זכורנה מנהג אמותנו הקדושות הכבודות והצנועות מדורי דורות, אשר לבושן וכל הליכותיהן היו **בשיא הצניעות**. על הראש שניים או שלושה כסויים ומטפחות, אפילו בבית, שמא חלילה תתגלה שערה אחת. וכך זכו וגידלו משפחות לתפארת. ובזמנינו לכל הפחות כשאשה יוצאת מן הבית, תשים שני כסויים על ראשה. אבל פאה נכרית, לא תיראה ולא תימצא בגבולינו, ח"ו. יהי רצון מלפני המקום ב"ה שנוכח לעבור בשלום את הנסיונות הקשים של דורנו, להתחזק במצוה הגדולה הזו, ויתקיים בנו בדרך רמז מקרא שכתוב **ה' עוז ישועתי סכותה לראשי ביום נשק**. דהיינו שביום מלחמת גוג ומגוג, שתהיה עם נשק איום ונורא, יסוכך הקב"ה על ראשנו בזכות כיסוי הראש הצנוע. ודעו וראו כי בנפשנו הדבר.

וצריכים לתקן גם שאר פרצות, כגון מחיצות נאות להפרדה בשמחות, להקפיד שלא תהיה תערובת גברים ונשים אפילו בשעת החופה, לא להשמיע שירים פראיים, ושירת משוררים פסולים ומשוקצים, להימנע ממלבושי פריצות, וכהנה וכהנה. והיה מחנינו קדוש. וכשם שבזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים, כן יהי רצון שנוכח להיגאל בקרוב גאולת עולם.

הכותב והחותם למען כבוד שמו יתברך שחותמו אמת, **מצפה לישועת ה'**

הצב"י **יצחק בן כמ"ו (נחום) נסים רצאבי יצ"ו**.